

ventning, at Forholdet efterhaanden vil jævne sig saadan, at vi virkelig kunne komme til at ramme de betydelige og indgribende Forseelser, og at derimod Smaating slippe med en forholdsvis ringe Straf. Det indeholder dette Forslag Betingelserne for, og det er paa den Begrundelse, at jeg paa Udvalgets Vegne skal tillade mig at anbefale denne Sag til Tingets Vedtagelse i den foreliggende Stikelse.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal tillade mig at anbefale at vedtage den nu foreliggende Indstilling fra Udvalget. Det er en Selvfølge, at ved en Sag som denne, der har været Genstand for lang Drøftelse, vil der være visse Delle af Lovforslaget, som tiltaler fortrinnsvis nogle, og andre, som fortrinnsvis andre sætte Pris paa. Men det er jo heldigt, naar bage Ansuelser kunne forenes deri, at hver især af Parterne finder i Lovforslaget, hvad han anser for det vigtigste, og jeg skal derfor med disse saa Bemærkningerne anbefale det ærede Ting at vedtage Udvalgets Indstilling.

Leht: Den ærede Ordfører har allerede gjort Rede for Lovforslaget, ogsaa hvad Straffebestemmelserne angaar, og at paa det omtvistede Punkt bliver i Virkeligheden Strafferammen den samme, hvad enten man ser hen til Forslaget i den Stikelse, som blev vedtaget af Folketinget, eller, som det nu er vedtaget af Landstinget. Naar Strafferammen fra Bøder bliver sat op til Fængsel, enten man siger, at under formildende Omstændigheder kan den blive Bøder, eller man siger, som der nu staar i Straffelovens § 278, sidste Stykke, at med Hensyn til mindre, i Smaahandelen foresaldende, Bæreforsalftninger, ved hvilke kun ubetydeligt Tab tilføjes nogen, kan Straffen blive Bøder, saa bliver det i Virkeligheden ogsaa efter min Opfattelse ganske det samme. Det er i og for sig en formildende Omstændighed, naar Forseelsen er forekommen i Smaahandelen og er mindre betydelig, saa at der kun tilføjes ubetydeligt Tab. Jeg deler ikke ganske den Frygt, som blev udtalt af den ærede Ordfører for, at Domstolene skulde have nogen Bødselighed ved at finde sig til Rette her. Det forekommer mig, at det vil være uden nogen som helst Bødselighed; men jeg skal gøre den Tilføjelse, at i de mange Sager, som jeg har haft nu i en Række ved Kriminalretten og ved Lands-overretten, et Antal Sager, som løber op til henimod 1,000, erindrer jeg ikke, at der mellem disse har været et eneste Tilfælde,

som har drejet sig om Forsalftning af Bevnedsmidler. Jeg har nok set, at der forekommer saadanne Sager; men blandt dem, som jeg har været beskæftiget med, har der ikke, saa vidt jeg erindrer, været en eneste, og da det Antal Sager, som jeg har ført, naar henimod 1,000 i Aarenes Løb, turde det i alt Fald være et Bevis for, at det ikke er hyppigt, at den Slags Overtrædelser forekomme. Om der nu vil uddanne sig en Praksis, forskellig fra den bestaaende, kan man jo have forskellige Meninger om; men jeg tror ikke, der er megen Lejlighed til at uddanne nogen Praksis af den Grund, at disse Sager synes at være saa overordentlig sjældne mod andre Forbrydelser, som blive begaaede. Som den ærede Ordfører allerede har fremhævet, er den eneste Forskel, som jeg kan se med Hensyn til Straffebestemmelserne paa det Omraade, for saa vidt angaar Forsalftning af Bevnedsmidler, den, at anden Gang kan, efter den Form, som Landstinget har vedtaget Forslaget i, den vedkommende ikke slippe med en Bøde; men det forekommer mig, at man ikke kan sige meget til, at naar en har forset sig med Forsalftning, selv om den er ubetydelig, og første Gang er sluppet med en Bøde, at han saa ikke anden Gang kan gøre det; det er i alt Fald en saa fin Nuance, at det vel ikke er noget, som der kunde være Tale om at lade Lovforslaget strande paa. Der er i Landstinget indført en Bestemmelse i Lovforslaget, som jeg ikke hørte den ærede Ordfører omtale, nemlig den, at Landstinget tilshneladende efter Lovforslagets Tekst har udvidet Straffen ogsaa til den, som, vidende om, at et Stof er undergaaet nogen af de ovenfor nævnte Behandlinger, falholder det som Næringsmiddel, uden at dets særlige Bestaafenhed ved et paa samme anbragt tydeligt og forstaaeligt Mærke, eller paa anden Maade udtryktelig er angivet, straffes paa samme Maade. Jeg siger, at dette er kun en tilshneladende Udvidelse; thi det er efter min Mening i Virkeligheden ikke nogen saadan. Det, som der her er sat Straf for, have vi allerede Straf for i den bestaaende Lovgivning, og da navnlig i Straffelovens § 251, hvor der staar, at den, som ved falske Føregivender forleder nogen til at købe eller paa anden lignende Maade at modtage en Genstand for noget væsentlig andet og værdifuldere, end den er, kan ifalder Bedragerstraf. Det samme gælder ogsaa efter § 278. Det er altsaa ikke noget nyt, der er tilføjet her i Landstinget, forskelligt fra, hvad der nu gælder efter den bestaaende Ret, nemlig dette, at naar den paagældende, vidende om at Forsalftning